

STOLYPINILAISEN „TYÖVÄEN“-PUOLUEEN LEIRISTÄ

(OMISTETAAN „RAUHANHIEROJILLEMME“ JA „SOVITTELIJOILLEMME“)

Tov. K:n⁸⁴ kirje ansaitsee mitä suurinta huomiota kaikkien niiden taholta, joille puolueemme on kallis. Tuskinpa voitaneen kuvitella mitään sen parempaa „golosilaisten” politiikan (ja golosilaisten diplomatian) paljastamista, sen parempaa „rauhanhierojiemme ja sovittelijoidemme” mielipiteiden ja toiveiden kumoamista.

Olisikohan tov. K:n kertoma tapaus poikkeuksellinen? Ei, tuo tapaus on *tyypillinen* stolypinilaisen työväenpuolueen toimihenkilöille, sillä tiedämme mainiosti, että *useat* „Nasha Zarjan”, „Delo Zhiznin” y.m. kynäilijät *ovat jo kauemminkin kuin vuoden ajan* ajaneet järjestelmällisesti läpi *nimenomaan näitä* likvidaattoruusajatuksia. Nämä likvidaattorit eivät aina joudu puoluekantaisten työmiesten pariin, ja puolue saa heidän häpeällisistä esiintymisistään ani harvoin näin tarkkoja tietoja, joista saamme olla kiitollisia toveri K:lle, mutta riippumattomien legalistien *ryhmä* harjoittaa propagandaa *aina ja kaikkialla* nimenomaan tällaisessa hengessä. Mahdotonta on epäillä tätä tosiasiaa, koska kerran on olemassa „Nasha Zarjan” ja „Delo Zhiznin” tyyppisiä aikakauslehtiä. Tästä tosiasiasta vaikeaminen on edullista vain peräti pelkurimaisille ja peräti halpamaisille likvidaattorien puolustajille.

Verratkaa tätä tosiasiaa niihin menetelmiin, joita käyttävät Trotskin tapaiset, „sopimuksesta” ja likvidaattoruusvihastaan huutavat miehet. Nuo menetelmät tunnetaan liiankin hyvin: huudetaan mahdollisimman äänekkäästi, että me näet „emme ole bolshevikkeja emmekä menshevikkejä, vaan vallankumouksellisia sosialidemokraatteja”, vannotaan ja vakuutellaan uutterasti, että olemme likvidaatto-

ruuden vihollisia ja puolustamme järkähtämättä illegaalista VSDTP:ta, *haukutaan voimien takaa niitä, jotka paljastavat hra Potresovin ja kumpp. joukkoon kuuluvia likvidaattoreja*, sanotaan likvidaattoruuden vastustajien „paisuttavan” kysymystä *eikä puhuta sanaakaan* selviä likvidaattoreja, herroja Potresovia, Martovia, Levitskiä, Dania, Larinia y.m. vastaan.

Moisten menetelmien reaalin merkitys on silminnähtävä. *Sanahelinän* avulla suojataan *todellisia* likvidaattoreja ja yritetään kaikin tavoin *haitata* likvidaattoruuden vastustajien työtä. „Rabotsheje Delo”⁸⁵, joka VSDTP:n historiassa on kuuluisa periaatteettomuutensa ansiosta, harjoitti täsmälleen samanlaista politiikkaa: se vannoi ja vakuutti, että me emme muka ole lainkaan ekonomisteja, että olemme kokonaan poliittisen taistelun kannalla, mutta käytännössä se *suojeli* „Rabotshaja Mysliä”⁸⁶ ja ekonomisteja, suunnaten koko taistelun niitä vastaan, jotka paljastivat ekonomisteja ja kumosivat heidät.

Sen vuoksi on selvää, että Trotski ja hänen kaltaisensa „trotskilaiset ja sovittelijat” ovat kaikkia likvidaattoreja vahingollisempia, sillä vakaumukselliset likvidaattorit esittävät katsomuksensa suoraan, ja työläisten on helppo saada selvää niiden virheellisyydestä, mutta herrat Trotskit *pettävät* työläisiä, *verhoavat* pahan ja tekevät mahdottomaksi sen paljastamisen ja siitä parantamisen. Jokainen, joka tukee Trotskin ryhmäkuntaa, tukee samalla valheen ja työläisten pettämisen politiikkaa, likvidaattoruuden suojaamisen politiikkaa. Täyden toimintavapauden turvaaminen herra Potresoville ja kumpp. Venäjällä ja heidän tekojensa verhoaminen „vallankumouksellisella” sanahelinällä ulkomailla — siinä „trotskilaisuuden” politiikan olemus.

Sen vuoksi on edelleen selvää, että jokainen „sopimus” golosilaisten kanssa, joka kiertää kysymyksen Venäjällä olevasta likvidaattorien keskuksesta, t.s. „Nasha Zarjan” ja „Delo Zhiznin” miehistä, ei olisi mitään muuta kuin jatkoa samaan työläisten pettämiseen, samaan pahan verhoamiseen. Vuoden 1910 tammikuun täysistunnosta lähtien golosilaiset ovat täysin selvästi todistaneet pystyvänsä „allekirjoittamaan” millaisia hyvänsä päätöslausemia antamatta minikäänlaisten päätöslausemien „rajoittaa” hivenenkään vertaa likvidaattoritoimintansa „vapautta”. Ulkomailla

allekirjoitetaan sellaisia päätöslauselmia, että illegaalisen puolueen merkityksen kaikinainen aliarviointi on ilmaus proletariaattiin kohdistuvasta porvariston vaikutuksesta, mutta Venäjällä autetaan herroja Potresoveja, Larineja, Levitskejä, jotka eivät lainkaan osallistu illegaaliseen toimintaan, vaan vieläpä tekevät siitä pilaa ja hajottavat illegaalista puoluetta.

Tällä haavaa Trotski ja hra Lieberin (— äärimmäinen likvidaattori, joka on julkisesti puolustanut väittelytilaisuuksissa hra Potresovia ja nyt, saadakseen asian unhoon, puuhaa toraa ja rettelöitä) tyyppiset bundilaiset yhdessä Schwarzin⁸⁷ tyyppisten lättiläisten y.m.s. kanssa laativat nimenomaan tuonlaista „sopimusta” golosilaisten kanssa. Älköön kukaan antako pettää sillä itseään: heidän sopimuksensa on oleva sopimus likvidaattorien verhoamisesta.

P. S.* Nämä rivit oli jo ladottu, kun lehtiin ilmestyi tiedotus „sopimuksesta”, jonka golosilaiset ovat tehneet Trotskin, bundilaisen ja lättiläislikvidaattorin kanssa. Sanamme ovat täydellisesti käyneet toteen: tuo sopimus on sopimus likvidaattorien *verhoamisesta* Venäjällä, se on hra Potresovin ja kumpp. apurien sopimus.

„Sotsial-Demokrat” № 23,
syyskuun 14 (1) pnä 1911

Julkaistaan
„Sotsial-Demokrat” lehden
tekstin mukaan

* — Postscriptum — jälkikirjoitus. Toim.